

позитивних результатів та змін ситуації на кримінальному ринку житлової нерухомості. Такі зміни необхідно впровадити щоб забезпечити захист інтересів громадян та держави.

Список використаних джерел

1. Дикий О. В. До питання вивчення злочинності на сучасному ринку житлової нерухомості в Україні / О. В. Дикий // Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. пр. / редкол. : С. В. Ківалов (голов. ред.), В. М. Дрьомін (заст. голов. ред.), Ю. П. Аленін [та ін.] ; відп. за вип. В. М. Дрьомін ; МОНмолодьспорт України, НУ ОЮА. — Одеса : Юрид. л-ра, 2012. — Вип. 64. — С. 586-593.
2. Дрьомін В. М. Злочинність як соціальна практика: інституціональна теорія криміналізації суспільства : монографія / В. М. Дрьомін. — О. : Юрид. л-ра, 2009. — 616 с.
3. Клепицький І. А. Нерухомість як предмет викрадення та вимагання. // Держава і право. — 2000. — №3. — С. 50-56.

Ключові слова: злочинність, ринок житлової нерухомості, кримінальна практика, проблеми, причини злочинності.

Науковий керівник: доц., к.ю.н. Дикий О. В.

Гончаренко Аліна Олександрівна

студентка 1-го курсу магістратури Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАХОДИ НЕОБХІДНІ ДЛЯ СИСТЕМ БОРОТЬБИ З ВІДМИВАННЯМ ГРОШЕЙ В УКРАЇНІ

Протидія легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, набула сьогодні особливої актуальності. Глобалізація світових господарських зв'язків та впровадження у фінансову сферу новітніх технологій підвищують уразливість фінансової системи, що надає можливість легалізувати доходи, одержані злочинним шляхом. Підвищений інтерес до цієї проблематики пояснюється, насамперед, транснаціональним характером розглядуваного виду злочину, що обумовлює його підвищений ступінь суспільної небезпеки і високу поширеність одночасно. Тому актуальним залишається питання впровадження заходів, які були б ефективними у боротьбі з відмиванням грошей.

Окремими теоретичними та практичними аспектами щодо даного питання займалися такі науковці як: Баліна С. Н., Бірюков Г. М.,

Джиги М. В., Доля Л. М., Дрьомін В. М., Каївець О. Ф., Кротюк В. Л., Маслій І. В., Павліченко Є. В., Погорелов О. В. та ін.

Одним із пріоритетних напрямків протидії легалізації доходів одержаних злочинним шляхом є інституційне забезпечення боротьби з легалізацією доходів. В українській науці інституційна протидія зазвичай ототожнюється із системою органів та організацій (інституцій), уповноважених на протидію злочинності в цілому або окремим її видам, із визначеними правами та обов'язками [3, с. 47].

О. В. Погорелов, досліджуючи легалізацію доходів у межах інституційного підходу до економічної злочинності, пише: «Інституційне середовище міжнародної протидії легалізації кримінальних доходів має багаторівневу структуру: міжнародні документи та діяльність міжнародних інституцій доповнюються регіональними документами та спеціалізованими інституціями, які в рамках глобальних стратегічних напрямів боротьби з легалізацією кримінальних доходів створюють умови для підвищення ефективності боротьби з цим явищем на регіональному рівні, враховуючи регіональні особливості кримінальної, правоохоронної діяльності» [3, с. 48].

А. І. Мокій, М. І. Флейчук та О. А. Радіца використовують більш розширене трактування інституційної протидії, яке включає в себе заходи протидії та їх політико-правове забезпечення [3, с. 48].

З метою вдосконалення та розвитку системи протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також активізації участі України в розвитку міжнародного співробітництва у цій сфері було здійснено впровадження Сорока рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), які нині вважаються основою механізму з недопущення відмивання коштів, визначають ідентифікацію діючих суб'єктів банківських операцій, ведення обліку, який дозволяє державним органам відстежувати такі операції, а також правовий захист при повідомленнях про підозрілі операції [2, с. 25].

Баліна С. Н. вважає, що вирішення проблеми протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом в Україні потребує посилення міжнародної взаємодії фінансових інститутів, насамперед банків, за такими напрямками: вдосконалення інструментарію, що використовується банками для боротьби з легалізацією доходів, одержаних злочинним шляхом, насамперед процедури ідентифікації клієнтів. Перспективним є здійснення процедури ідентифікації клієнта на підставі унікальних біометричних характеристик людини: відбитків пальців, сітківки ока, тембру голосу тощо; використання узгоджених уніфікованих підходів до регулювання і моніторингу проходження фінансових потоків; створення системи міжнародних банків даних, зокрема: по фінансових установах, що містять у собі не тільки основні відомості про установу, а й інформацію про те, які заходи здійснюються нею щодо протидії легалізації доходів, одержаних злочинним

шляхом; по клієнтах фінансових установ (юридичних та фізичних осіб), які містять поряд із загальними даними такі відомості, як інформація про випадки порушення стосовно них кримінальних справ, пов'язаних з легалізацією доходів, одержаних злочинним шляхом; взаємодія з питань уніфікації способів та форматів передачі інформації від банків до уповноважених органів [1, с. 75].

Необхідно встановити процедури, які повинні забезпечувати чесність персоналу, а також забезпечити компетентним органам можливість оцінки ефективності їхніх систем боротьби з відмиванням грошей шляхом ведення всеохоплюючої статистики з питань, які стосуються ефективності таких систем [4].

Відповідно до п.18 Сорока рекомендацій FATF не повинно дозволятися створення або продовження роботи банків-оболонки. Фінансові установи мають відмовлятися вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з банками-оболонками. Фінансові установи мають також вживати запобіжних заходів, щоб уникати встановлення кореспондентських банківських відносин з іноземними фінансовими установами, які дозволяють використання своїх рахунків банками-оболонками [4].

Застосування і корисність системи, за якої банки та інші фінансові установи і посередники повідомляли б про всі внутрішні та міжнародні валютні операції, сума яких перевищує певний фіксований поріг, національному центральному органу з комп'ютеризованою базою даних, яка може надаватися при розслідуванні справ, пов'язаних з відмиванням грошей, у розпорядження компетентних органів, за умови виконання жорстких правил щодо належного використання інформації.

Також важливим є сприяння подальшому розвитку сучасних і надійних методів регулювання грошових операцій, що менш піддаються відмиванню грошей [4].

Отже, враховуючи вищевикладене, зазначимо, що стратегічним напрямом у боротьбі з легалізацією доходів є забезпечення ефективності інституційного механізму протидії основними складовими частинами якого є: належна організація і функціонування органів і інститутів, що забезпечують комплексне запобігання й протидію легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, а також сукупність способів і методів протидії; наявність системи внутрішнього контролю, яка полягає в тому, що суб'єктами цілеспрямовано здійснюється запобігання злочинності; вони координують та субординаційно пов'язані між собою; вибудовують свою діяльність; мають можливість вибору лінії поведінки залежно від стану об'єкта запобіжного впливу.

Список використаних джерел

1. Баліна С.Н. Боротьба з відмиванням коштів як необхідна умова підризу економічних засад організованої злочинності та тероризму // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – № 4. – 2001. С. 66-76.
2. Задворних С.С. Етапи вдосконалення механізму боротьби з відмиванням «брудних грошей» в Україні. – «Молодий вчений», № 2 (17), лютий, 2015. С. 76-81.
3. Маслій І.В. Інституційний механізм протидії криміналізації економіки: кримінологічне дослідження : автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / Ігор Володимирович Маслій . – Одеса, 2015. – С. 229.
4. Сорок Рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) FATF // Кабінет Міністрів України; Рекомендації, Міжнародний документ від 25.09.2003 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/835_001

Ключові слова: легалізація доходів, одержаних злочинним шляхом;; глобалізація; Сорок рекомендацій FATF; заходи протидії; інституційні заходи.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Ізівіта А. М.

***Гошко Оксана Ігорівна,
Осіїк Діана Петрівна***

студенток 4-го курсу цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ФРУСТРАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ОСОБИСТІСТЬ

На сьогоднішній день життя людини в суспільстві наповнене різного роду перепонами, обмеженнями та складнощами. На шляху до задоволення своїх базових потреб людина стикається з ними і це викликає у неї певні емоційні реакції та стани, які отримали назву фрустрації. Соціальна дезадаптованість та психологічна нестійкість в дискурсі сучасних реалій життя виводить на новий рівень проблему фрустрації та її впливу на розвиток особистості, що і зумовило актуальність даної теми.

Джерела перших наукових праць з дослідження фрустрації ведуть до психоаналітичної теорії З. Фрейда, який розглядав фрустрацію в рамках внутрішньоособистісного конфлікту, як боротьбу двох складових психіки людини «їд» і «суперего», своєрідну реакцію на вимушену відмову від несвідомих потягів «їд» на користь суспільних норм та цінностей. В ранніх роботах З. Фрейда, який зазначав, що